

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200959
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8519200959.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou v právnej veci žalobcov: 1. V. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. - J. XXX, 2. L. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Na rovni XXX/XX, A., 3. W. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. XXX, žalobcovia v 1. až 3. rade právne zast. JUDr. Martou Konkoľovou, advokátkou AK Stará Ľubovňa, Jarmočná 79 proti žalovanému: Slovenská republika, Slovenský pozemkový fond, Búdkova cesta 36, 811 04 Bratislava, IČO: 17335345 v konaní o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že žalobca v 1. rade je podielovým spoluvlastníkom parcel registra C parcela č. 474/1 o výmere 9558 m², druh pozemku trvalý trávny porast a parcela č. 474/6 o výmere 4425 m², druh pozemku trvalý trávny porast, vedené na LV č. XXX, kat. územia N., obec N., okres P. A. v podiele 1/12 k celku.

II. Súd u r č u j e , že žalobkyňa v 2. rade je podielová spoluvlastníčka parcel registra C parcela č. 474/1 o výmere 9558 m², druh pozemku trvalý trávny porast a parcela č. 474/6 o výmere 4425 m², druh pozemku trvalý trávny porast, vedené na LV č. XXX, kat. územia N., obec N., okres P. A. v podiele 3/120 k celku.

III. Súd u r č u j e , že žalobkyňa v 3. rade je podielová spoluvlastníčka parcel registra C parcela č. 474/1 o výmere 9558 m², druh pozemku, trvalý trávny porast a parcela č. 474/6 o výmere 4425 m², druh pozemku trvalý trávny porast, vedené na LV č. XXX, kat. územia N., obec N., okres P. A. v podiele 1/120 k celku.

IV. Žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v 1. rade sa podanou žalobou na súd domáhal určenia vlastníckeho práva k parcele č. 474/1 a 474/6 kat. územia N. vedený na LV č. XXX v podiele 1/12 k celku, ktoré bolo zapísané pod sp. zn. 6C/32/2019.

2. Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 19.12.2019 súd spojil konanie vedené pod sp. zn. 6C/32/2019 a konanie vedené pod sp. zn. 7C/15/2019 na spoločné konanie. Žalobou zapísanou pod sp. zn. 7C/15/2019 sa žalobkyne v 2. a 3. rade domáhali určenia vlastníckeho práva k parcele 474/1 a 474/6 zapísané na LV XXX kat. územia N., a to žalobkyňa v 2. rade v podiele 3/120 a žalobkyňa v 3. rade v podiele 1/120. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 20.9.2019 navrhol spojenie vecí v záujme hospodárnosti konania, nakoľko v oboch prípadoch sa jedná o určenie vlastníckeho práva k rovnakým nehnuteľnostiam, pričom žalobcami sú právni nástupcovia pôvodných vlastníkov zapísaných na PKV XXX kat. územia N.. Predmetné uznesenie o spojení vecí nadobudlo právoplatnosť dňa 5.1.2020.

3. Žalobcovia žalobu dôvodili nasledujúcimi skutočnosťami. Žalobca v 1. rade na základe dedičského rozhodnutia Štátneho notárstva sp. zn. D 169/69 zo dňa 17.9.1969 nadobudol okrem iného vlastnícke právo k parcele mpč. 1100 kat. územia N. zapísanej v pozemnoknižnej zápisnici č. 272 v podiele 1/12 k celku. Žalobkyne v 2. a 3. rade nadobudli vlastnícke právo k parcele 1100 kat. územia N. zapísanej v pozemnoknižnej zápisnici 272 na základe dedenia - dedičského rozhodnutia po ich starej matke W. W. sp. zn. D 365/95, Dnot 206/95. Otec žalobcu v 1. rade bol vedený v pozemnoknižnej zápisnici 272 pod bodom B44 v podiele 1/12 k celku a stará matka žalobkyň v 2. a 3. rade bola vedená v pozemnoknižnej zápisnici 272 pod bodom B 48c v podiele 1/60 k celku. Žalobkyňa v 1. rade navyš nadobudla a okrem uvedeného spoluvlastníckeho podielu na mpč. 1100 kat. územia N. aj spoluvlastnícky podiel vo výške 1/60 k celku, a to titulom vydržania na základe osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti N 301/96, Nz 281/96 zo dňa 7.11.1996.

Napriek skutočnosti, že právni predchodcovia žalobcov a žalobcovia nadobudli vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti, na základe osvedčenia Obvodného úradu Stará Ľubovňa sp. zn. 75-Fin.Rp F2731/92, v zmysle ktorého podľa geometrického plánu č. 115/91 zo dňa 3.12.1991 parcela mpč. 1100 diel A k parcele EN č. 474/1 o výmere 14013 m² patrí do vlastníctva štátu. Neskôr bola z predmetného pozemku odčlenená geometrickým plánom č. 14315131-045-1997 č. 116/97 parcela KN č. 474/6 o výmere 4425 m² na základe žiadosti Slovenského pozemkového fondu č. 89/97/R-222 zo dňa 5.6.1997 a tento novovytvorený pozemok parcela KNC 474/6 bol zapísaný na LV č. XXX do vlastníctva žalovaného. Žalované sporné parcely vytvorené z pôvodnej mpč. 1100 vedené v pozemnoknižnej zápisnici 272 kat. územia N. spracovateľ geometrického plánu chybné označil, že ide o parcelu, ktorá je neknihovaná. Žalobcovia predložili identifikáciu parciel Správy katastra P. A., z ktorej vyplýva, že parcela mpč. 1100 zodpovedá sčasti parcele KNC č. 474/1 a 474/6 vedené na LV č. XXX. Poukázali aj na zjednodušenie registra pôvodného stavu, z ktorého je zrejmé, že parcela mpč. 1100 zodpovedá parcele KNC 474/1 o výmere 14013 m². Žalobcovia teda majú za zrejmé, že parcela mpč. 1100 zodpovedá parcele 474/1 o výmere 14013 m², z ktorej boli neskôr vytvorené parcela KNC č. 474/1 o výmere 9588 m², druh pozemku trvalý trávny porast a parcela KNC č. 474/6 o výmere 4425 m², druh pozemku trvalý trávny porast, ktoré sú vedené na LV XXX vo vlastníctve žalovaného.

Žalobcovia, ako aj sám zástupca žalovaného sa snažil riešiť vzniknutú chybu a sám zástupca žalovaného podal Správe katastra Stará Ľubovňa o opravu chyby dňa 13.4.2011. Taktiež zástupca žalovaného mal snahu predmetnú situáciu riešiť tak, že dňa 12.6.2012 vyhotovil dohodu o urovaní. Napriek uvedenému k náprave nedošlo a ako vlastník žalovaných nehnuteľností je naďalej vedený žalovaný. Žalobcovia majú naliehavý právny záujem na podanej žalobe vzhľadom na to, že vlastníctvo sporných nehnuteľností zapísané v prospech žalovaného a existuje tu spornosť zápisu vlastníka v katastri nehnuteľností, pričom súdne rozhodnutie v danom prípade je spôsobilé byť podkladom pre zápis do katastra nehnuteľností, aby sa tak zosúladiť stav vedený v katastri nehnuteľností so stavom právnym.

4. Zástupca žalovaného vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že na základe predložených listín zo strán žalobcov, predovšetkým vyjadrenia Okresného úradu Stará Ľubovňa, katastrálneho odboru č. j. OÚ-SL-KO2-2016/00086/MK zo dňa 5.4.2016 je zrejmé, že v dôsledku chybného geometrického plánu č. 115-91 zo dňa 3.12.1991 došlo k nesprávnemu zápisu na LV č. XXX kat. územia N.. V prípade parcely mpč. 1100 nejde o neknihovanú parcelu. Vedená parcela bola pôvodne zapísaná v pozemnoknižnej zápisnici č. 272 kat. územia N. v prospech konkrétnych fyzických osôb. Slovenský pozemkový fond ako správca sporných parciel na základe dostupných dokladov a informácií a na základe výzvy dotknutých fyzických osôb sa snažil vec riešiť mimosúdne. Ešte v roku 2008 podaním č.j. 617/2008/RO-32 zo dňa 17.12.2008 požiadal vtedajšiu Správu katastra v Starej Ľubovni o opravu chyby zápisu vo vzťahu k sporným parcelám, načo Správa katastra reagovala podaním č.j. 2008/01325 zo dňa 15.1.2009, ktorým odkázala SPF so svojou požiadavkou na spracovateľa ROEP v kat. územia N. - Obvodný pozemkový úrad v Starej Ľubovni. Podaním č.j. 51/2009/RO-32 zo dňa 2.2.2009 požiadal SPF vtedajší Obvodný pozemkový úrad v Starej Ľubovni o opravu chyby vo vzťahu k sporným parcelám, ktorý však zamietol žiadosť SPF o opravu chyby a považoval ju za bezpredmetnú. Poukázal na to, že dotknuté parcely KNC č. 474/1 a 474/6 kat. územia N. neboli predmetom konania ROEP v kat. území N. podľa Zákona č. 180/1991 Z.z. Následne SPF listom č.j. 161/2009/RO-32 zo dňa 27.3.2009 opätovne vyzval Správu katastra v Starej Ľubovni o opravu chyby v katastri nehnuteľností ohľadom sporných parciel, načo Správa katastra oznámila, že chybný právny stav ohľadom zápisu sporných parciel vznikol pri vyhotovení geometrického plánu č. 115-91 a zápisu do katastra nehnuteľností a Správa katastra nemá dôvod na opravu zápisu. Pokiaľ ide o dohodu o urovaní vyhotovenú SPF, túto nebolo možné z technických, ako aj zákonných dôvodov uzavrieť. Účastníkom dohody mala byť na jednej strane Slovenská republika, v

zastúpení SPF a na druhej strane známe fyzické osoby, ako aj nezistení vlastníci v zastúpení SPF a časť pôvodných vlastníkov, ktorí už zomreli a ich práva nezastupuje SPF. Správca pozemkov SPF má len tie oprávnenia, ktoré na neho prešli zo zákona, a to Zákon č. 180/1995 Z.z. v spojení so zákonom č. 330/1991 Zb. a zákonom č. 229/1991. Takáto inominátna dohoda by nebola spôsobilá na zápis do katastra nehnuteľností, načo poukázalo i Ministerstvo hospodárstva a rozvoja vidieka SR vo vyjadrení č.j. 690/2011-100 zo dňa 6.7.2011. Zástupca žalovaného v závere uviedol, že nesúhlasí s náhradou trov konania, nakoľko tento stav chybných zápisov v katastri nehnuteľností nezavinil. Nesprávnym zápisom došlo v dôsledku chybného geometrického plánu č. 115-91 zo dňa 3.12.1991, keď zhotoviteľ tohto geometrického plánu nesprávne identifikoval parcelu mpč. 1100 kat. územia N. ako neknihovanú parcelu vo vlastníctve štátu. SPF sa snažil o vyriešenie daného stavu mimosúdne, kataster však odmietol vykonať nápravu a opravy chybných zápisov v katastri nehnuteľností k sporným parcelám a pokiaľ sa týka dohody o urovnaní SPF nemá v zmysle citovaných právnych predpisov oprávnenie za nezistených vlastníkov uzavrieť dohodu o urovnaní, predmetom ktorej by bol spoluvlastnícky podiel na pozemku vo vlastníctve nezistených vlastníkov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi doloženými v súdnom spise a preukázané podstatné skutkové tvrdenia, ktoré neboli stranami sporu rozporované považuje:

5. Právny predchodca žalobcu v 1. rade L. R. bol vedený v pozemnoknižnej zápisnici č. 272 kat. územia N. okrem iného k mpč. 1100 pod bodom B44 v podiele 1/12 a to na základe zápisu zo dňa 31.5.1921 č.d. 1752, kedy bolo na základe verejnonotárskej zmluvy zo dňa 25.5.1929 vložené vlastnícke právo na účasť L. R.a zapísané v prospech mladšieho L. R.a.

6. Právna predchodkyňa žalobkyň v 1. a 2. rade W. W. bola vedená v pozemnoknižnej zápisnici 272 kat. územia N. k parcele mpč. 1100 vedená pod bodom B48c, a to na základe zápisu zo dňa 12.3.1934 bol na podiel W. R.ovej vložené vlastnícke právo pod bodom C W. W. vo výške 1/60.

7. Na základe dedičského rozhodnutia Štátneho notárstva v Starej Ľubovni D 169/69 zo dňa 17.9.1969 majetok po nebohom L. R.ovi zomrelom XX.X.XXXX nadobudol ako jediný dedič V. R., nar. XX.X.XXXX, syn poručiteľa v celosti, a to okrem iného i parcelu mpč. 1100 v zápisnici č. 272 kat. územia N. v podiele 1/12.

8. Na základe dedičského rozhodnutia D 365/95, Dnot 206/95 zo dňa 29.10.1996 v dedičskej veci po nebohej W. W., rod. R.ovej podiel na nehnuteľnostiach zapísaných v zápisnici 272 v podiele 1/120 nadobudli W. W., rod. W. a L. N., rod. W..

9. Na základe notárskej zápisnice N 301/96, Nz 281/96 zo dňa 7.11.1996 L. N., rod. W. nadobudla na základe osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v zmysle § 63 Zák. č. 323/92 Zb. okrem iného i podiel na nehnuteľnostiach vedených v zápisnici 272 mpč. 1100 pod J. T. v podiele 1/60.

10. Na základe osvedčenia Obvodného úradu Stará Ľubovňa zo dňa 8.4.1992 zn. 75-Fin.RpF2731/92 a na základe geometrického plánu č. 115-91 zo dňa 3.12.1991 vypracovaným Geotou Stará Ľubovňa neknihovaná parcela mpč. 1100 vedená v EN diel A k parcele 474/1 o výmere 14013 m² patrí do vlastníctva štátu.

11. Z listu vlastníctva XXX kat. územia N. má súd preukázané, že parcely reg. C evidované na katastrálnej mape parcela č. 474/1 trvalý trávny porast o výmere 9588 m² a parcela 474/6 trvalý trávny porast o výmere 4425 m² patrí do vlastníctva Slovenskej republiky, a to na základe žiadosti zo dňa 14.5.1993, Z 519/93-18/93, Z 1083/97-36/97.

12. Na základe predloženej identifikácie parciel (č.l. 12) má súd preukázané, že časť mpč. 1100 zapísanej PKV č. XXX pasienky o výmere 2 ha 399 m² - časť tejto parcely o výmere 14013 m² bola vysporiadaná osvedčením 75-Fin.RpF2731/92 na základe geometrického plánu 115/91 pod položkou 6002/92 ako parcela KNC 474/1 a 474/6 a zapísaná do LV č. XXX.

13. Z listu Slovenského pozemkového fondu Bratislava, regionálny odbor Stará Ľubovňa zo dňa 17.12.2008 má súd preukázané, že bol podaný návrh na opravu chyby Správe katastra Stará Ľubovňa a uvedenie vlastníckych práv k parcelám mpč. 1100 vedenej v PKV XXX kat. územia N., parcelám KNC

474/1 a 474/6 na pôvodných vlastníkov vedených na mpč. 1100 pred vyhotovením geometrického plánu č. 115/91.

14. Správa katastra Stará Ľubovňa listom zo dňa 15.1.2009 č. 2008/01325 oznámila SPF, že vzhľadom na to, že v kat. území N. bol spracovaný a zapísaný register obnovenej evidencie pozemkov je potrebné sa so žiadosťou obrátiť na Obvodný pozemkový úrad Stará Ľubovňa.

15. SPF následne dňa 2.2.2009 realizoval žiadosť na Obvodný pozemkový úrad Stará Ľubovňa, ktorý listom zo dňa 23.2.2009 č. 07/2009/00078 oznámil, že žiadosti o opravu chyby nemôže vyhovieť, nakoľko parcely KNC 474/1 a 474/6 kat. územia N. neboli predmetom konania podľa Zákona č. 180/1995 Zb..

16. Slovenský pozemkový fond sa listom zo dňa 27.3.2009 opätovne obrátil na Správu katastra so žiadosťou o opravu chýb s poukazom i na oznámenie Pozemkového úradu v Starej Ľubovni, ktorý listom zo dňa 24.4.2009 uviedol, že chybne došetrený právny stav vznikol pri vyhotovení geometrického plánu. Zápisom tohto plánu do katastra nehnuteľností na základe žiadosti o zápis geometrického plánu Správa katastra považuje túto listinu za vybavenú a nie je dôvod na jej opravu zo strany Správy katastra.

Skutkový stav súd podriadil najmä pod tieto zákonné ustanovenia:

17. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

18. Podľa § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu.

19. Podľa § 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), úprava občianskoprávných vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva.

20. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s nimi.

22. Podľa § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zdržuje.

23. Podľa § 205 CSP listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

24. Podľa § 70 ods. 1, ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“.

25. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

26. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k záveru:

27. Na základe vykonaného dokazovania predloženými listinnými dôkazmi, ktoré neboli zo strany žalovaného rozporované, zisteného skutkového stavu popísaného v bodoch 5. až 15. tohto rozhodnutia, s poukazom na to, že zástupca Slovenskej republiky - Slovenský pozemkový fond v plnom rozsahu súhlasil s tvrdeniami žalobcov, ako aj s určením vlastníckeho práva v prospech žalobcov žiadaným spôsobom, súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol takto:

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. Aplikácia ust. § 257CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, ak sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý v rozhodnutí je potrebné aj náležite odôvodniť. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach u strán sporu, ale aj v okolnostiach danej veci. Ustanovenie § 257 CSP v zmysle zaužívanej judikatúry nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľie súdu, ale ide o také ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť (uznesenie NS SR z 28.1.2010 sp. zn. 2MCdo/17/2009). Účelom ustanovenia § 257 CSP je teda umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára práve sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť k rozhodnutiu súdu inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajú teda buď zo sociálneho aspektu, kedy povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch sa zohľadňujú osobné, majetkové, zárobné a iné pomery oboch strán, prihliada sa na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže teda súd dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8.12.2011 sp. zn. II. ÚS 563/2001). Ustanovenie § 257 CSP neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi účastníkmi konania, ale práve k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Rozhodnutie súdu, podľa ktorého ten, kto v konaní napokon uspel, znáša svoje trovy konania sám, preto sa javí spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku a pod. (uznesenie NS SR z 18.1.2012 sp. zn. 6MCdo/5/2011).

31. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkom konania, aby neodporovalo dobrým mravom. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. (NS SR sp. zn. 5Cdo 67/2010, NS SR sp. zn. 5MCdo/24/2011).

32. V konaní boli žalobcovia v celom rozsahu úspešní a vznikol by im nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobcovia si náhradu trov konania uplatňovali, avšak podľa názoru súdu sú tu dané dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na postoj žalovaného v konaní ako aj na postoj

žalovaného ešte pred podaním žaloby na súd. Žalovaný prostredníctvom zástupcu Slovenského pozemkového fondu od roku 2009 žiadal vtedajšiu Správu katastra Stará Ľubovňa ako i Obvodný pozemkový úrad Stará Ľubovňa (viď body 13. 14., 16., rozsudku) o opravu chyby v katastri nehnuteľnosti, ktorým žiadosťiam však nebolo zo strany týchto orgánov vyhovieť (viď body 14, 15). Taktiež nemožno pripísať ani vznik tejto chyby v katastri nehnuteľností žalovanému. Z uvedených dôvodov vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa a náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.